

Escriure de llibres

dimarts, 2 d'agost de 2016

Les Veus i la Boira de Vicent Usó

Hi ha nombroses raons per a llegir aquest llibre. De fet, a un país normal seria un llibre llegit i valorat, sobretot a les comarques costaneres de Castelló, on transcorre bona part de la història, però com tots sabem com van aquestes coses a aquest país, una vegada més, serem uns pocs els privilegiats que comprarem i gaudirem aquesta novel·la. I seran molts més els que es perdran una trama complexa i ben travada, amb un ventall de personatges forts i inoblidables, i tot construït a partir d'una llengua popular, treballada i canviant.

Molts i variats motius per a gaudir d'un bona lectura, als que jo afegiré un: el món dels pescadors. Un món a banda, paral·lel, amb llengua, costums i llegendes pròpies. Tan a prop i tan llunyà. Un món que ha sofert profundes transformacions i que potser camine mica en mica cap a l'extinció. I si és així, no sols desapareixerà un ofici, també ho faran un munt d'històries, de vocabulari, de dites, així com un fum de costums i sabers que s'emmarquen en una manera pròpia de viure, de pensar i de parlar. És cert que això mateix ha passat amb el món rural, però sens dubte aquest ha estat molt més documentat.

Per estudis i projectes relacionats amb la universitat, he passat els darrers anys entrevistant pescadors, transcrivint i analitzant els seus discursos, farcits de queixes i reivindicacions, però també impregnats d'una cultura i un sabers propis. Ha estat una feina fascinant però incompleta. Cap article acadèmic^{1,2} pot aspirar a reflectir, ni que siga de lluny, un món sencer. Però la novel·la sí pot fer-ho i Vicent ho demostra.

No tinc ni idea, però se m'entoixa, perquè no pot ser d'altra manera, que el treball de documentació que hi ha al darrere és enorme, perquè només amb molt de treball i certa gràcia, es pot reflectir i transmetre una part d'eixe vocabulari, d'eixe món i d'eixa saviesa que impregna "Les Veus i la Boira". A partir d'ací, i barrejant ficció, llegenda i realitat, es com es construeix aquesta magnífica novel·la.

¹ <http://pus.sagepub.com/content/early/2016/06/01/0963662516651358.abstract>

² <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X14003558>

Publicat per Lluís Miret a 10:35:00

 +2 [Recomana-ho a Google](#)

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Escriu el teu comentari...

Comenta com a: Vicent Usó (Gc ▾)

Surt

Publica

Previsualitza

Envia'm una notificació

Arxiu del blog

- ▼ 2016 (13)
  - ▶ de setembre (3)
  - ▼ d'agost (5)
    - No mataràs de Víctor Labrado
    - Prisoners of Geography de Tim Marshall
    - Of Mice and Men d'Steinbeck
    - Les Veus i la Boira de Vicent Usó
    - Lo que no quise decir de Sandor Marai
  - ▶ de juliol (1)
  - ▶ de juny (4)

"El drama literari és sempre el mateix: és molt més difícil descriure que opinar. Infinitament més. En vista de la qual cosa, tothom opina." J. Pla.

No us passa que acabeu un llibre i teniu ganes de parlar d'ell? A mi em passa a sovint i, per això he decidit fer aquest blog. Per compartir idees, sensacions, impressions, en definitiva, per opinar.

[Entrada més recent](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)